

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. С., 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско
дело № 20225400500031 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258-чл.273ГПК

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№6405/05.11.2021г. от Главна
дирекция „Гранична полиция“ представлявана от Деян Моллов - Директор,
чрез процесуален представител Теодора Цветкова - главен юрисконсулт в
ГДГП адрес: гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза против решение № 354 от
05.10.2021 г., постановено по гр. дело № 301 по описа за 2029 г. на районен
съд – С. ,в частта ,с която районният съд е осъдил Главна дирекция
„Гранична полиция“ да заплати на Б. С. К. от гр. С. следните суми:

- 469,20 лв, представляваща левовата равностойност на неосигурена
храна и напитки за периода от **01.02.2018 г. до 31.07.2020 г.**, ведно със
законната лихва от датата на подаване на исковата молба — 04.03.2020 г. до
окончателното изплащане на задължението;
- сума в размер на 92,06 лв - мораторна лихва за времето от 01.03.2018 г.
до 04.03.2021 г.;
- сума от 300 лв., представляваща адвокатско възнаграждение;
- сума от 100 лв., представляваща дължима държавна такса;
- сума от 120 лв., представляваща възнаграждение за вещо лице. Счита
обжалваният съдебен акт, в неговата осъдителна част, за неправилен, поради
нарушение на материалния закон, на процесуалните правила, като намира
същия и за необоснован. Намира ,че приложимата за процесния период
редакция на чл. 183, ал. 3 ЗМВР е следната „За извършване на дейности,

свързани със специфичния характер на труда на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3, се осигурява безплатна храна. На служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3, полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., се осигуряват ободряващи напитки.“.Безспорно е, че служителят е със статут по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Намира ,че съвсем необосновано и без съответните доказателства районният съд е приел за безспорен и факта, **че служителя е извършвал специфични дейности**. Моли съда да обърне внимание ,че в съдебния акт липсват мотиви за установяване от съда на елемента от фактическия състав на нормата, който изисква дейностите да са извършвани при средноденонощни температури под +10 °С и над +30 °С по данни от Националния институт по метеорология и хидрология.

Счита ,че правото на безплатна храна и ободряващи напитки по чл. 181, ал. 3 от ЗМВР е неимууществено право за разлика от правото на храна чл. 181, ал. 1 от ЗМВР, което представлява натурално възнаграждение за труд, поради което и правото на безплатна храна и ободряващи напитки по чл. 181, ал. 3 от ЗМВР не е част от възнаграждението, дължимо за работата на служителя по трудово или служебно правоотношение в администрацията на МВР, респективно неизпълнението на задължението за осигуряване на предпазна храна, не поражда задължение за заплащане на левовата ѝ равностойност .Сочи в този смисъл решение № 2657/1994 г. по адм. д. № 3037/93 г. на ВС, III г. о., Решение № 216 от 09.06.2011 г. по гр. д. № 718/2010 г. на ВКС, IV г. о., решение № от 26.01.2016 г. по в. гр. д. № 255/2015 г. и решение № от 11.05.2016 г. по в. гр. д. № 47/2016 г. на Окръжен съд - Силистра).

При уважаването на иска за парична равностойност на безплатна храна, счита,че районният съд е постановил решение в нарушение на приложимата за процесния период специална правна норма на чл. 6 от Наредба № 81213-904/30.07.2015 г., съгласно която безплатна храна за служителите на МВР, извършващи дейности, свързани със специфичния характер на труда, се осигурява **чрез предоставянето на храни в натура** (в този смисъл сочи решение № 93 от 24.02.2020 г. по в. гр. д. № 27/2020 г. на Окръжен съд - Русе

Счита ,че в частта, с която съдът е осъдил РДГП да заплати левовата равностойност на ободряващи напитки решението е неправилно и поради противоречието му с приложимата за процесния период специална правна норма на **чл. 10** от Наредба № 81213-904/2015 г., изрично изключваща компенсация в пари (В този смисъл сочи решение № 314 от 08.10.2020 г. по в. гр. д. № 451/2020 г. и решение № 190 от 17.06.2020 г. по в. гр. д. № 234/2020 г., решение № 93 от 24.02.2020 г. по в. гр. д. № 27/2020 г., решение № 127 от 16.04.2020 г. по в. гр. д. № 85/2020 г., решение № 346 от 16.11.2020 г. по в. гр. д. № 443/2020 г. всички по описа на Окръжен съд - Русе).Намира ,че решението е постановено и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съгласно чл. 235, ал. 2 и 4 ГПК съдът основава решението си върху установените по делото обстоятелства и върху закона, като излага своите изводи в мотивите към решението. Тези основни правила, намира ,че са нарушени от С.ския районен съд, който не е изложил мотиви по съществото на спора към постановеното от него решение.

Обсъдено е единствено заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза. В решението счита, че липсват мотиви по смисъла на чл. 236, ат. 2 ГПК - не са изложени никакви конкретни фактически и правни изводи относно предмета на делото, събраните в производството доказателства и релевираните от страните доводи. Този порок на решението обаче представлява нарушение на процесуалните правила, водещ до неговата необоснованост и евентуално - до неговата неправилност като краен резултат. Мотивите за двата главни иска са идентични. Неправилността на решението по главните искове влече неправилност и на решението в частта, с която съдът е уважил акцесорните искове за заплащане на обезщетение за забава с правно основание чл. 86 от ЗЗД. По гореизложените съображения, моли съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразно и необосновано в обжалваната част първоинстанционното решение по гр. дело № 301 по описа за 2021 г. на районен съд - С., и вместо него да постанови решение, с което да отхвърли исковите претенции, предявени от ищеца Б. С. К., от гр. С. против Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР. В зависимост от изхода на делото, моли съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК да присъди юриск. възнаграждение и направените разноски за двете инстанции.

В законният срок не е постъпил писмен отговор от Б. С. К..

Пред окръжен съд –С. жалбоподателят Главна дирекция“Гранична полиция“ –София редовно призована ,не изпраща представител. Постъпила е молба –становище от юриск. Теодора Цветкова която поддържа въззивната жалба по съображения , изложени в нея ,няма искания за събиране на доказателства Претендира разноски за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение на другата страна

Въззивиемият Б. С. К. ,редовно призован ,не се явява Вместо него пълномощникът му адв. Орманова поддържа становище ,че ,че въззивната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение и потвърдено решението на районен съд –С. в обжалваните части като правилно и законосъобразно Представя подробни писмени бележки Претендира разноски за въззивната инстанция по представен списък по чл.80 ГПК.

С.ският окръжен съд намира ,че въззивната жалба е **процесуално допустима**. Депозирана е от надлежно упълномощен процесуален представител , в законният срок , с междувременно внесена държавна такса срещу съдебен акт , който подлежи на обжалване и при наличие на правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество е **неоснователна** по следните съображения:

С.ският окръжен съд намира ,че не е спорно между страните, че ищеца Б. С. К. е държавен служител по смисъла на чл.142,ал.1,т.1 ЗМВР и работи по служебно правоотношение в Регионална дирекция„Гранична полиция“-С. в Граничен полицейски участък-Рудозем , на длъжността „старши полицай. Не се оспорва също, че за процесния период от 01.01.2018г. до 31.12.2021г. е изпълнявал служебните си задължения на смени с продължителност на всяка от 12 часа, съгласно месечни графици при сумирано отчитане на работното

време.

Правилно районен съд С. е разгледал възражението на ответника за изтекла погасителна давност като вземанията за легова равностойност за безплатна храна и ободряващи напитки имат периодичен характер и тези вземания се погасяват с изтичането на три годишна давност на основание чл. 111, б. "в. 33Д.В частта ,с която е отхвърлена исковата претенция за разликата над 469,20 лева до пълния претендиран размер от 523,80 лева - легова равностойност на безплатна храна и напитки както и за разликата над 92,06 лева мораторна лихва до претендирания в цялост размер от 109,18 лева ,решението на районен съд С. не е обжалвано и е влязло в сила.В останалата част претенциите са изцяло основателни съобразно заключението на вещото лице по съдебно- счетоводната експертиза като следва да се съобрази установеното от вещото лице по ССЧЕ, че за периода от 01.08.2020 г. до 31.12.2020г. на ищеца е заплатена леговата равностойност на дължимата се безплатната храна и напитки. Или, претенцията по чл.181, ал.3 от ЗМВР следва да се уважи за периода от м. февруари на 2018г. до 31.07.2020г.- **469,20 лева** , а за мораторните лихви- **92,06 лева**,ведно със законна лихва , считано от датата на предявяване на исковите в съда 04.03.2021г. до изплащане на вземането.

От заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза,изготвена от в.л. Е.К. се установява ,че Б.С. К. с постоянен адрес: гр.С., е служител в МВР в РД „Гранична полиция“ гр. С., ГПУ -Рудозем. За периода 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. е изпълнявал служебните си задължения при работа със статут на държавен служител по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като на смени, всяка с продължителност от **12 часа**, съгласно изготвени месечни графици при сумирано отчитане на работното време.□

Съгласно чл.181, ал.3 ЗМВР за дейности, свързани със специфичния характер на труда на служителите по чл.142, ал.1, т. 1-3 и ал.3 от ЗМВР се осигурява безплатна храна. Условиата и реда за предоставянето са определени в Наредба 8131з-904/30.07.2015 г., а размерът на сумите се определя със заповед на министъра на вътрешните работи. **За процесния период е действала Заповед 8123з-57/09.01.2017 г.**Съгласно чл.9 ал.1 от цитираната наредба, за положения труд в часовия диапазон от 22.00 часа до 06.00 часа се полагат ободряващи напитки.За периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Б. С. К. е положил общо смени **148 труд**, съобразени с официалните данни от НИМХ по дни съгласно чл.2, т.7 от Наредбата при среднонощни температури < 10 и >30 градуса Целзий и 186 нощни смени за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г.Вещото лице установява ,че за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г. на Б. С. К. не са предоставяни безплатна предпазна храна и ободряващи напитки. За периода от 01.08.2020 г. до 31.12.2020 г. на ищеца е заплатена леговата равностойност за полагаемите му се такива.Размерът на леговата равностойност на неосигурената на ищеца храна за положен от него труд със специфичен характер за периода

01.01.2018 г. до 31.07.2020 г. е 428.40 лева, помесечно отразен в Таблица 1, к.3.

Размерът на лихвата върху всяко месечно задължение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи левовата равностойност на полагащата се храна за процесния период до 04.03.2021 г. /датата на иска/ е 91.68 лева. /Таблица 3, к.4./Размерът на левовата равностойност на неосигурените ободряващи напитки за положен от ищеца нощен труд за периода 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г. е 95.40 лева, помесечно отразен в Таблица 2, к.3.

Размерът на лихвата върху всяко месечно задължение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи левовата равностойност на полагащите се ободряващи напитки за положен от ищеца нощен труд за процесния период до 04.03.2021 г. /датата на иска/ е 83.39 лева. /Таблица 2, к.4/.

С оглед гореизложеното С.ският окръжен съд намира ,че е установено безспорно, че като държавен служител в системата на МВР ищецът работи на смени, всяка с продължителност 12 часа, съгласноизготвени месечни графици при сумирано отчитане на работното време Съгласно чл.181,ал.3 ЗМВР за дейности, свързани със специфичния характер на труда, на служителите по чл.142,ал.1,т.1-3 и ал.3 от ЗМВР се осигурява безплатна храна, условията и реда за предоставянето на която са определени с Наредба № 8131з-904/30.07.2015г. , а размерът на сумите се определя със заповед на министъра на вътрешните работи, която за процесния период е Заповед № 8123з-57/09.01.2017г. Вещото лице К. е посочило, че за периода от 01.01.2018г. до 31.07.2020г. на Б. С. К. не е предоставяна безплатна предпазна храна и ободряващи напитки .Констатираното от вещото лице е съобразено с отчетените положени смени от ищеца и е в съответствие с официалните данни от НИМХ по дни, съгласно чл.7,т.2 от Наредбата при средно нощни температури под +10 градуса С и над +30 градуса

С обжалваното решение районният съд е уважил претенцията за легова равностойност за неосигурената безплатна храна за периода 01.02.2018г. до 31.07.2020г. в размер на 469,20 лева,ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска на 04.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата, както и за сумата от 92,06 лева, представляваща мораторна лихва върху задължението за легова равностойност на полагащата се храна и напитки , изчислена за времетоот 01.03.2018г. до 04.03.2021г.

Въззивният съд намира, че първоинстанционно решение в обжалваната част е валидно, допустимо и правилно. Формираната и изложена в мотивите на решението от първоинстанционния съд фактическа обстановка е пълна, правилна и кореспондираща с доказателствения материал, поради което и доколкото пред настоящата съдебна инстанция не са събирани нови доказателства, въззивният съд на основание чл.272 ГПК, препраща към нея.

Съгласно разпоредбата на чл. 181, ал.3 ЗМВР, редакция ДВ бр. 97/2017г. за извършване на дейности, свързани със специфичния характер на труда на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 – 3 и ал. 3 се осигурява безплатна

храна. Размерът на продоволствията и условията и реда за предоставянето им се определят ежегодно със заповед на министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 181, ал. 3 ЗМВР, изм. ДВ бр. 60 от 2020 г., в сила от 1.08.2020 г. на служителите почл. 142, ал. 1 и 3, които извършват дейности, свързани със специфичен характер на труда, за което се полага безплатна храна, се осигурява левовата ѝ равностойност. Заключение на в.л.К. не е оспорено от страните и е прието като основно доказателство по делото. В чл. 2 от Наредба 81213з904/30.07.2015 г. изчерпателно са изброени дейностите, определени за специфични, като в т.7 са предвидени и дейности, извършвани при средноденонощни температури под +10 °С и над +30 °С по данни от Научния институт по метеорология и хидрология към БАН. Няма спор по делото, че по повод на изпълнение на служебните му задължения ищецът е извършвал специфични дейности, предвидени в чл. 2, т.7 от Наредбата. Съгласно чл. 7 от Наредба № 81213-904/30.07.2015 г. за определяне на условията и реда за предоставяне на безплатна храна на служителите на МВР за извършване на дейности, свързани със специфичния характер на служителите, и на ободряващи напитки на служителите, полагащи труд през нощта от 22. 00 ч. До 06. 00 ч., ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, чиито служители имат право на безплатна храна в натура, организират доставката и съгласно изискванията на ЗОП и в случаите, когато се констатира, че няма започнала такава процедура, то, съгласно § 3 от ПЗР на наредбата, левовата равностойност на полагащата се безплатна храна следва да бъде осигурена от работодателя. Целта на предоставянето на предпазна храна е същата да бъде предоставена в точно определен момент – по време на нощно дежурство, но в настоящата хипотеза последната не е своевременно предоставена, към настоящия момент иск за реално изпълнение не може да се предяви, което не означава, че това право е погасено. Поради това решението в обжалваната част е законосъобразно и обосновано постановено и следва да бъде потвърдено

От пълномощника на въззиваемия Б. С. К. на основание чл.78, ал.3 ГПК са поискани разноски за въззивна инстанция по представен списък по чл.80 ГПК в размер на 600 лева

В представената по делото писмена молба с вх.№ 533/18.02.2022г. жалбоподателят на основание чл.78, ал.5 ГПК е направил **възражение за прекомерност** на адвокатското възнаграждение на пълномощника на въззиваемия, което се претендира в размер от 600 лева. С оглед цената на обжалваната част от решението/469,20 левова равностойност на неосигурена храна и напитки и 92,06 лева мораторна лихва за времето от 01.03.2018г. до 04.03.2021., на основание чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото минимално адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лева.

С.ски окръжен съд намира ,че настоящето дело не е с голяма фактическа и правна сложност, поради което и на основание чл.78, ал.5 ГПК ще следва да бъде намалено претендираното от въззиваемия адвокатско възнаграждение от 600 на 300 лева, като бъде осъден жалбоподателя да заплати на въззиваемия на основание чл.78, ал.3 ГПК разноски по делото за

адвокатско възнаграждение в размер на **300 лева**

Предвид гореизложеното С.ският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 354/05.10.2021г., постановено по гр.д.№ 301/2021г. По описа на С.ски районен съд **в частта**, с която е осъдена Главна Дирекция „Гранична полиция“ гр.София, бул.“Мария Луиза“ №46, да заплати на Б. С. К. ЕГН*****, с адрес гр.С., ул.“М.Х.К.“ №11, сумите в размер на 469,20 лева- левовата равностойност за неосигурена храна и напитки за периода 01.02.2018г. до 31.07.2020г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда 04.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата, 92,06 лева- мораторна лихва върху задължението за левовата равностойност на полагащата се храна и напитки, изчислено за времето от 01.03.2018г. до 04.03.2021г. **в частта**, с която е осъдена Главна Дирекция „Гранична полиция“ гр.София, бул.“Мария Луиза“ №46, да заплати на Б. С. К. ,ЕГН*****, с адрес гр.С., ул.“М.Х.К.“ №11, съдебни разноси по делото в размер на 300,00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение ,в частта , с която е осъдена Главна Дирекция „Гранична полиция“ гр.София, бул.“Мария Луиза“ №46,да заплати по сметка на Районен съд- С. държавна такса върху уважените искове в размер на 100,00 лева, както и разноси за вещо лице по назначената съдебно- счетоводна експертиза в размер на 120,00 лева.,като законосъобразно и обосновано постановено.

РЕШЕНИЕТО в останалата част не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ -София, с адрес : гр.София, бул."Мария Луиза" № 46 , представлявана от Директора Деян Моллов да заплати в полза на Б. С. К., ЕГН***** сума в размер на **300** (триста) лева разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение за въззивна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3, т.1,ГПК

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____